AMERIKANSKI SLOVENEC

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

ŠTEVILKA 21. JOLIET, ILLINOIS, 5. FEBRUARJA 1918. LETNIK XXVII

GEN. BOROEVIČ SEDAJ MARŠAL.

Cesar Karel počastil generala Boehm-Ermollija in Boroeviča, soškega branitelja.

AMERIČANI V BOJU NA ZAPADU.

Topniški boji in zrakoplovski spopadi. Sicer nič posebnega.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Boroevič feldmaršal.

Amsterdam, Holandija, 4. feb. — Cesar Karel je imenoval, kakor uradno naznanjajo na Dunaju, generala von Boehm-Ermollija in generala Boroeviča za feldmaršala.

(Gen. von Boehm-Ermolli je poveljeval 2. avstrijski armadi, bojujoči se v Galiciji. Bila je armada pod njegovim poveljstvom, ki je vzela Lvov Rusom dne 22. jun. 1915. Gen. Boroevič je bil imenovan avstrijskim vrhovnim poveljnikom na italijanski fronti šele pred dvema tednoma. Poprej je poveljeval avstrijskim četam na soški fronti.)

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Laška fronta.

Berlin, 31. jan. — Jugozaadno od Asiaga se je italijanski napad izjalovil pod našim streljanjem. Med Asiagom in reko Brento je bilo živahno topniško bombardovanje vzdrževano. Število ujetnikov, ki so jih dobili v svoje roke Avstro-Nemci v zadnjem bojevanju je naraslo na petnajst častnikov in 600 vojakov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Pripovest o laškem napadu.

Italijanski glavni stan v severni Italiji, v sredo, 30. jan. — Priče samovidci italijanskega napada zadnjih malo dni na Asiaški visoki planoti pripovedujejo zanimive stvari. Zdi se, da je bil prvi italijanski naskok v temi ob 3. uri v ponedeljek zjutraj. Speče sovražne čete so bile presenečene. Alpini so bili v gošči bojevanja, podpirajoč junaško bersagliersko brigado, ki je vzela in zopet vzela višino Col Del Rosso trikrat.

Ti rani naskoki so bili odvrati v zaščito glavne višine Monte di Val Bella.

Boreč se navzgor po slemenih.

Bila je borba od moža do moža navzgor po slemenih, s težkimi izgubami na avstrijski strani in ob očividni neugodnosti za sovražnika.

Znaten italijanski oddelek, ki si je izbojeval svojo pot daleč prek cilja prvega dne, se je tako približal sovražnim linijam, da so bile čete smatrane za izgubljene. Ko pa je bil podjet končni naskok na Monte di Val Bella, se je ta italijanski oddelek oprostil in je igral važno ulogo v končnem zavzetju.

Sovražne vrste zmešane.

Ves včerajšnji dan je sovražnik poskušal oteti položaj s pomožnimi četami, in precenjeno je, da je bilo petdeset novih baterij dodanih njegovi bojni liniji. Ali njegove prizadeve, pognati pehoto naprej, so vedle do take zmešnjave, da so bili vsi njegovi protinapadi prenagljeni. Avstrijski ujetniki so izjavili, da so reserve zadevale ob navale poraženih čet, dokler niso bile vse redne sestave pretrgane.

Po izjavah ujetnikov sta bili 21. strelska divizija avstrijska in 101. avstrijska črnovojniška divizija dejansko razdejani, dočim sta bili 9. in 52. gorska brigada cesarskih lovcev slično deseteni (decimirani).

Posledek spopada je bila obnova italijanskih linij v prejšnji položaj.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Lahi odbili avstrijski napad.

Rim, 1. febr. — Avstrijci so včeraj napadli na Asiaški visoki planoti v poskusu, da prepodijo Italijane iz njih postojanke na Monte di Val Bella, pridobljene te dni. Sovražnik ni mogel prodreti v italijansko linijo.

Italijani so z naglim napadom včeraj za ranega dne porinili svoje linije naprej do vrha Telago-doline.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Zmaga osrčila Lahe.

Italijanski glavni stan v severni Italiji, 31. jan. (Zakesnelo.) — Sijajni uspeh, ki ga so pridobile italijanske čete v dvodnevnem bojevanju zapadno od reke Brente, je bil vzdržan na vseh točkah in novozasedeno ozemlje naglo utrjujejo, ne da bi se sovražnik dalje trudil, pridobiti nazaj svoje izgubljene postojanke.

Ko so se italijanske brigade, ki so se udeležile bojevanja, zopet zbrale, se je pokazalo, da so bile njih izgube primeroma majhne, skupaj znatno manjše, nego število ujetih neprijateljev.

Ugotovljeno je, da je bila skupna sovražnikova izguba, brez vštetja ujetnikov, med 5,000 in 6,000.

Vsa italijanska armada je bila osrčena po uspehu na Asiaški visoki planoti. Mnogi vojaki sassariške brigade, ki se je odlikovala, so Sardinci.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Samo topniški boji.

Dunaj, 2. febr. — Topniško streljanje se nadaljuje živahno na Asiaški visoki planoti in vzhodno od rBente.

Rim, 2. feb. — Ob vsej fronti je bilo bojevanje včeraj omejeno na topniško streljanje, ki je bilo silnejše vzhodno od Asiaške visoke planote, ob živahnem obojestranskem streljanju s puškami po prednjih stražah.

Naši pozvedovalni stroji so zbili dva sovražna zrakoplova. Snoči so sovražni zrakoplovi bombardovali Treviso ter kraje med Brento in Piavo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

TOP, KI TRŽE ZOBATOŽIČNE BRANIKE.

Ta fracoski top meče sidru podoben izstrelek v zobatožične branike sovražnikove. Izstrelek je privezan na sidrni vrvi in se potegne vselej nazaj, da zopet in zopet odfrči.

RAZNE NOVICE IZ WASHINGTONA, D. C

McAdoo in Garfield se posvetovala v svrho preklica ponedeljkov brez kuritve.

HOOVER IN MOKARSKI DOBIČKI.

Zmaga ali poraz se odloči letos v vojni vseh vojn, pravi Wilson.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Zmaga ali poraz se odloči letos.

Washington, D. C., 31. jan. — Zmaga ali poraz se odloči letos v vojni vojn, pravi predsednik Wilson v pisanju, poslanem farmarski vojni konferenci, ki se vrši v illinoiškem vseučilišču v Urbani, in odločitev, ali obstane vojaška avtokracija, ali samovlada svobodnih ljudi, je odvisna predvsem od Združenih Držav.

V svojem nagovoru je predsednik pozval farmarje, rabiti vso svojo spretnost in vdanost za pomoč domovini.

Poslanico je prečital predsednik James illinoiškega vseučilišča v odsotnosti poljedelskega tajnika Houstona, ki bi imel zastopati predsednika Wilsona. Predsednik se je mislil udeležiti, pa ni bil prav zdrav in je določil g. Houstona, kateri pa je bil zadržan od udeležbe vsled prevoznih težav.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Konec ponedeljkov brez kuritve?

Washington, D. C., 1. feb. — Opustitev programa ponedeljkov brez kuritve po njegovi dopolnitvi prihodnji ponedeljek je bila prerokovana nocoj koncem daljšega posvetovanja med kurivnim upraviteljem Garfieldom in železniškim glavnim ravnateljem McAdoo.

Do končne odločitve še ni prišlo in se bo vršil nadaljnji posvet v torek, toda vsa znamenja so kazala, da misli ta omenjena uradnika, kakor tudi predsednik Wilson, ki je bil vprašan za svet, da se iskana svrha lahko doseže odsedaj, ako se nadaljuje prednostno (preferential) prevažanje in razdeljevanje premoga ter vzdrži železnični "embargo", ki je sedaj v veljavi.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Določil ceno moki.

Washington, D. C., 2. feb. — Kot korak v zabranitev dobičkarjenja z moko za dobo vojne je živilski upravitelj Hoover danes določil debeli največji dobiček za trgovce na debelo in na drobno s tem pridelkom.

"Živežna uprava Združenih Držav je mnenja," je rekel g. Hoover v pojasnilu, "da debeli največji dobiček za trgovce na debelo z moko ne sme presegati od 50 do 75 c sod (barrel).

Dobiček trgovcev na drobno.

"Dobiček trgovcev na drobno v prvotnih mlinskih zavojih ne sme presegati od 80 c do $1.20 sod, odvisno od kakovosti postrežbe. Kjer prodajajo mali trgovci v zneskih manjših, nego so prvotni mlinski zavoji, ne sme debeli dobiček presegati 1 c funt."

Svarilo je dano, da "bodo vsi dobički v presežku tistih, kakor so bili v predvojnih časih, smatrani za povod preiskavi."

Vsled chicaške krize.

Odredba o mokarskem dobičku je naperjena zlasti v odvrnitev podražitve vsled pomanjkanja moke v chicaškem ozemlju in drugih odsekih. To pomanjkanje pripisujejo prevoznim težavam in pričakujejo, da bo kmalu olajšano. Ali dokler ne bodo večje zaloge moke na razpolaganje, ne dopusti živilska uprava nobenega dobičkarjenja.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Wilson upa na zmago spomladi.

Washington, D. C., 3. feb. — Predsednik Wilson in polkovnik House, načelnik nedavne ameriške vojne misije do aliirancev, mislita, da so razmere razločno ugodne za zmago v prid Združenim Državam in ententi letos spomladi.

Prva potreba je, obdržati linijo na zapadu nedotaknjeno proti pogonu od strani ojačene nemške armade, ki se ima zakaditi proti aliirancem. Vse moči narodov, ki stoje nasproti Nemčiji, se zbirajo za osnovo tega odpora.

ŠTRAJKI V NEMČIJI S SILO ZATRTI.

Vojaško oblastvo zapretilo štrajkarjem s smrtno kaznijo, če se ne vrnejo takoj na delo.

SPLOŠNA STAVKA KONČANA.

V Berlinu, Monakovem in drugih mestih bilo nekaj malih izgredov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

1,000,000 delavcev štrajka.

Amsterdam, 31. jan. (British Admiralty Wireless Press.) — Štrajk se je razširil v okraje blizu Berlina, zlasti v Tegel, Adershof, Spandau in Mariendorf, kjer je 500,000 delavcev ostavilo delo. Slično število delavcev je na štrajku v ostalem delu cesarstva.

(Če je ta najzadnja cenitev iz Amsterdama pravilna, je v Nemčiji na štrajku 1,000,000 moških in žensk. Ranejše poluradno naznanilo iz Berlina je izporočilo 120,000 štrajkarjev v kajzerskem glavnem mestu.)

V Berlinu in pokrajinah se stavke razširjajo, kakor naznanja "Koelnische Zeitung" od srede, ki poroča, da so se imeli zastopniki delavstva iz raznih mest v obrtnem okolišu sestati v Berlinu v torek.

Časopisi pravijo, da sta bili zahteva pangermanske Vaterland-stranke za nadljevanje vojne in slaba živežna zaloga v mestih navedeni na več shodih kot vzroka za štrajk.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Sociališki voditelji zaprti.

London, 31. jan. — Nemški štrajk še narašča po velikosti, brzojavlja kodanjski poročevalec Exchange Telegraphu. V Berlinu je 700,000 oseb na štrajku, poroča, od katerih je 58,000 žensk.

Veliko število socialiških voditeljev je bilo prijetih v raznih nemških mestih, pravi poročevalec.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Kajzer hoče štrajk raztreščiti.

Amsterdam, 1. feb. — Vrhovni poveljnik pokrajine Brandenburg, v kateri leži Berlin, je izdal svarilo na prebivalstvo proti kramolam, ki bodo zatrte, pravi, po današnjem poluradnem naznanilu iz Berlina.

V naznanilu je rečeno, da ni znamenj o razširjanju štrajka v Berlinu, in da se je izven glavnega mesta gibanje malo razširilo.

Dvajset nemških štrajkovnih voditeljev so nemški vojaški voditelji poklicali v vojaško službo, v nadaljnji pripadevi, zlomiti upornost protestujočih delavcev.

Preti vsem štrajkarjem.

General, ki poveljuje okrožju Lipskemu (Leipzig), je nabil lepake v mestu, preteče, da pošlje vse štrajkarje na bojno fronto.

Tridneven štrajk je bil razglašen v Monakovem, po neki ranejši brzojavki, ki pravi tudi, da so se zapslenci lokomotivne tvrdke Orenstein & Koppel v Berlinu pridružili štrajkovnemu gibanju.

Štrajkarji ubili policista.

Pripetil se je spopad med štrajkarji in policijo v severozapadnem delu Berlina v četrtek. En policist je bil usmrčen in dvanajst štrajkarjev je bilo ranjenih. Manjši izgredi so bili v drugih odsekih in v predmestjih berlinskih.

Odbor sociališke stranke se je sestal v Berlinu v sredo zvečer, da odloči o zadržanju stranke z ozirom na razteg štrajka. Odbor je pretehtoval program, ki je bil, kakor pravi "Vossiche Zeitung", smatran za ponujen primeren temelj za pogajanje z vlado.

Program je bil omejen na politične zahteve glede domačih stvari in se ni tikal želj glede zunanje politike, izražene po štrajkarjih. Odbor je preudarjal tudi naredbe v odvrnitev izpodbude štrajka pekov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Avstrija priziva Wilsona.

London, 1. febr. — Za gotovo je znano, po brzojavki iz Berna na "Daily Mail", da je grof Czernin, avstro-ogrski minister zunanjih stvari, po zasebnih posredovalcih poslal brzojavko za brzojavko predsedniku Wilsonu, zagotavljajoč ga iskrenosti in poštenosti avstrijske diplomacije.

Avstrija je odvisna od Ogrskega in Rumunskega za žito, je rekel g. Hoefer, avstrijski živilski minister, v interviewu v "Neues Wiener Tagblatt"-u. Od zadnjega avgusta je bilo prejetih samo 150,000 ton pšenice iz Rumunije, dočim so bile pošiljatve iz Ogrske neprimerne v zadostitev sedanjih potreb.

Nemogoče je misliti sedaj na povečanje močnega deleža. Minister Hoefer je pristavil, da bi bilo pivarstvo v Avstriji popolnoma ustavljeno, ako ne bi bilo potrebno zalaganje čet in gotovih slojev, ki opravljajo težko delo. Pivo se vari zdaj predvsem iz nadomestkov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Čete proti štrajkarjem.

Amsterdam, 2. feb. — Neka monakovska brzojavka na "Frankfurter Zeitung" pravi, da je bilo več štrajkovnih voditeljev prijetih v Monakovem, vštevši pisatelja Kurt Eisnerja in gospo Saro Lerch. Čete so preprečile demonstracijo, ki je bila poskušana pred palačo Wittelsbach, kjer stanuje kralj.

Nekaj mož je bilo ranjenih. Malo škode je bilo napravljene.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Spopadi v zraku.

Rim, 3. febr. — Zmerna topniška delavnost je bila od Stelvia do reke Piave in silnejše topniško bojevanje ob dolenjem obrežju. Sovražnik je razstreljeval mine brez uspeha v okolici Pasubia. Patrolni spopadi so se vršili po gričih severovzhodno od Monte Grappe.

Ob lepem vremenu so naši zrakoplovski oddelki, z učinkovitim sodelovanjem naših pomorskih zrakoplovov, razvijali znatno delavnost proti sovražnim vojaškim ciljem. Naši zrakoplovci so včeraj bombardovali zbirališča in križišča velikih cest ob sovražnih zveznih linijah na Asiaški visoki planoti. Naš bombardujoči stroj je snoči poškodoval tvornico za obratovanje zračne kablove linije med Caldonazzom in Monte Rovere.

Osem sovražnih strojev je bilo zbitih včeraj. Šest drugih so zbili britanski zrakoplovci, ki so zažgali tudi neki privezan balon ob reki Piave.

Berlin, 3. feb. — Italijanska fronta: Živahno topniško streljanje je bilo na Asiaški visoki planoti.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Makedonska fronta.

Pariz, 31. jan. — Blizu Dojranskega jezera so britanske čete izvedle uspešen napad, ki jih je usposobil, dovesti nazaj ujetnikov. V soseščini Bitolja je bilo obojestransko topniško streljanje. Sovražen zrakoplov je bil zbit blizu Dojrana.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Francoska fronta.

London, 31. jan. — Naša patrola je dobila ujetnikov snoči v soseščini kraja Epehy. Razen nekaj sovražne topniške delavnosti južno in severno od Lensa in v soseščini Passchendaela ni ničesar drugega izporočiti.

Berlin, 31. jan. — V povračilo smo spustili štirinajst ton bomb na Pariz.

Na mnogih točkah bojne fronte je bilo bojevanje omejeno na topniške in minostrelne dvoboje.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Francosko poročilo.

Pariz, 1. feb. — Oddelki francoskih čet so podjeli več napadov v okraju Nieuport in severozapadno od Reimsa snoči ter se vrnili s številnimi ujetniki in eno strojno puško.

V krajini severovzhodno od Flireya je močan nemški oddelek poskušal približati se francoskim linijam, a je bil razkropljen po našem streljanju.

Noč je bila pokojna ob ostali fronti.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Britansko poročilo.

London, 1. feb. — Po sovražniku snoči zapadno od Arieux-en-Gohelle poskušan napad je bil uspešno odbit. Ujeli smo nekaj Nemcev. Sovražno topništvo je kazalo nekaj delavnosti ponoči v soseščini Gouzeaucourta in Lensa.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Američani v strelskih jarkih.

Washington, D. C., 31. jan. — Enote ameriške ekspedicijske bojne moči na Francoskem so zdaj dejansko udeleženi v veliki borbi proti Nemcem.

Vojnega departmenta uradniki so danes nekoliko razodeli glede delavnosti gen. Pershingovih čet in sicer toliko, da lahko sklepamo iz poročil zadnjih dni o podrobnih izgubah "v boju", da so ameriški vojaki v zakopih frontne linije za druge nego zgolj vežbalne svrhe.

Dejansko v boju.

Uradniki niso mogli povedati, da je gen. Pershing prevzel stalno kak odsek bojne fronte. Dejstvo, da so nemški napadniki našli ameriških čet v frontni liniji in da so Američani sledili umikajoče se Nemce, napadajoč jih z ročnimi granatami, kaže jasno, da je zazdaj vsaj nekaj gen. Pershingovih vojakov dejansko udeleženih v boju.

Pred kratkim je bilo naznanjeno iz najvišjega vira v vojnem departmentu, da preteče prejkone več mesecev, preden gen. Pershing stalno prevzame kak odsek zapadne fronte. Danes ni bilo naznanjeno, ali obdržujejo Američani, ki so zdaj v zakopih, kak odsek neodvisno, ali so pomešani s francoskimi četami.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemški zrakoplovci nad Parizom.

Pariz, 31. jan. — Dvajset oseb je bilo usmrčenih in petdeset ranjenih v snočnjem napadu po zrakoplovcih, je naznanjeno uradno. Eden nemških strojev je bil zbit in njegovi piloti so bili ujeti. Kolikor je znano, ni bil noben Američan med žrtvami.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Ameriški topovi porazili Nemce.

Z ameriško armado na Francoskem, 2. feb. — Ameriško topništvo je včeraj pognalo veliko število vzorcev tevtonske kulture v Nemčijo. Plinovi izstrelki so deževali na nemške linije v takem izobilju, da je bil sovražnikov poskušani napad obrezuspešen in se je izpremenil v drag poraz.

V tem slučaju je bilo ameriško topništvo za ameriškimi frontnimi linijami pozvano, da podpre francoske tovariše v nekem krilnem odseku. Izpad

(Nadaljevanje na 3. strani.)

Triner — umrl.

Danes, v torek, dne 5. feb. 1918, je prejel g. Anton Nemanich telefonsko poročilo iz Chicaga, da je g. Jos. Triner, znani tovarnar in izdelovalec slovitega Trinerjevega ameriškega zdravilnega grenkega vina umrl po daljši bolezni v državi Florida, kjer je iskal zdravja. G. Triner je bil eden najodličnejših podjetnikov češke narodnosti v Ameriki. Rojen je bil dne 19. marca 1861 na Češkem. Več o njem prihodnjič. Dan pogreba nam še ni znan. Čast njegovemu spominu!

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek
Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba
Inkorp. l. 1899.
v lastnem domu, 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.
Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Združene države na leto.....$2.00
Za Združene države za pol leta.$1.00
Za Evropo na leto.....$3.00
Za Evropo za pol leta.....$1.50
Za Evropo za četrt leta.....$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays
by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 4. feb. — Zima nas nadleguje in pritiska, da nam mineva vse predpustno veselje. Mesec januar je izginil v večnost, ne da bi nam prinesel kaj južnega vremena, dočim je osemnajst januarskih dni kazalo temperaturo pod ničlo, kakor poroča prof. F. M. Muhlig, vremenski opazovatelj za okraj Will. Najmrzlejši dan preteklega meseca je bil dan 20. januarja, ko je padlo živo srebro na 19 stopinj pod ničlo. In mesec februar je nastopil enako mrzel: v petek, dne 1. t. m. je kazal toplomer 12 stopinj pod ničlo, in davi (dne 4. t. m.) zopet 20 pod ničlo. In neki proroki pravijo, da bo še nad mesec dni mraz; namreč tisti proroki, kateri verjamejo v staro ameriško vražo, da če virginska marmotica (groundhog) vidi svojo senco na Svečnico, bo še šest tednov zime; in v soboto, ko je bila Svečnica, je solnce sijalo ves dan, tako da je marmotica, prišedši iz svojega zimovišča na dan gledat vreme, lahko videla svojo senco. Toda mi nismo praznoverni in upamo, da solnce kmalu premaga grdo zimo, kar Bog daj.

— Jolietska podružnica Slovenske Narodne Zveze šteje že 80 članov in članic. O včerajšnji mesečni seji, ki se je vršila ob obilni udeležbi v najlepšem redu, izporočimo nekoliko več prihodnjič. Danes samo omenjamo, da je bil govor dr. Bogumila Vošnjaka sprejet z navdušenjem.

— Rojenice. Hčerka je bila rojena g. in gospe Frank Ambrosich, 619 N. Bluff street, v torek, dne 29. januarja. — In predzadnjo nedeljo je dobil zalo hčerko g. Nicholas Vranichar, stanujoč na Wilcox st. — Čestitamo!

— Iz bolnišnice sv. Jožefa. Rev. J. Plaznik nam poroča: Mrs. Frances Mandel, soproga g. Johna Mandel, je resno zbolela v četrtek. — Mrs. Gornik se nahaja na poti okrevanja. — Tonček Završnik, sin g. Franka Završnika, znanega potovalnega zastopnika za Slovenian Liquor Co., se je ondan izpoddrsnil na ledu in je tako nesrečno padel, da je moral biti operiran. Dr. Ivec je izvršil operacijo izvrstno, nakar je bil 5 let stari Tonček prepeljan domov.—Rojak Frank Kvaternik in Charles Zlajpoh se počutita bolje. — Naš koroški rojak Andrew Cesar, brat g. George Cesarja, je izven nevarnosti.

— Proslava rojstnega dne. G. Matthew Judnič, 1125 N. Hickory street, je imel v svoji novi hiši v sredo zvečer, dne 30. januarja, povodom svojega rojstnega dne lepo druščino ljubih gostov. Na zabavnem sporedu je bilo med drugim petje in igranje. Navzoči so bili: Vse članice Pevskega društva sv. Cecilije in tovariši pevci; mr. in mrs. Anton Nemanich, mr. in mrs. George Stonich, mr. in mrs. Matthew Golobič, mr. in mrs. Križ, mr. in mrs. Hudolin, mr. in mrs. Ant. Kočevar in še drugi.

—Ta teden je Hranilni teden (Thrift week) v državi Illinois, kakor je določil guverner Frank O. Lowden. V svojem tozadevnem proglasu je guverner nujno priporočal vsem možem in ženam in fantom in dekletom illinoiškim, naj začno hraniti ali varčevati v sorazmerju s svojim imetjem potom nakupa vojno-hranilnih znamk in potrdilnic (War Saving Stamps and Certificates). Tem potom lahko postane vsak delavec imetnik vladnih vrednostnih papirjev pod najugodnejšimi pogoji. Poskusite varčevati vsi tisti, ki še ne znate, in ne bo vam žal.

— Za odvrnitev povodnji. Komisijonar O'Callahan in uradniki združbe "Sanitary District of Chicago" sodelujejo za odvrnitev najresnejše povodnji v zgodovini Jolieta, ako bi naglo prišel topel dež in provzročil hitro kopnenje ogromnih zametov snega. V to svrho brzo popravljajo nasipe reke Desplaines in kanala, da se v slučaju poplave ne zrušijo.

— Ne pozabite na plesno veselico, ki jo priredi na pustno soboto zvečer (9. februarja) v A. Mavričevi dvorani v Rockdalu Samostojno in podporno društvo "Planinski Raj".

— Ob priliki ženitovanj, krstov, pogrebov in drugih slučajih, ko potrebujete avtomobil, se oglasite pri meni, ki imam 7 passenger limousine-avtomobil za vse potrebe. Chicago tel. 2575, N. W. Phone 344 — A. Nemanich, Joliet. Adv.

Ely, Minn., 27. jan. 1918. — Dne 21. jan. se je tukaj poročil rojak Ludovik Dejak z gdčno. Marijo Strukelj, rojeno v Ely. Mr. Dejak je solastnik trgovine manufakturnega blaga, gospica Strukelj je bila pri njem uslužbena, torej sta imela najlepšo priliko se seznaniti, če sta eden za drugega. Želimo jima obilo blagoslova.

— Krsti 20. jan. Starišem Stefan Grahek je bila krščena hčerka za Marico; starišem A. Pirc hčerka Angelca; starišem Joe Kostelc sinček Pavel, in starišem J. Pucelj sinček Alojz.

— Dne 24. jan. je smrtno ponesrečil rojak Frank Indihar iz Savoy naselbine. Delal je v odprtem rudniku na "Sekšn 30". Kakor se je konštatiralo, ga je bil podrl težak kos železne rude, vsled česar je revež strmoglavil v globočino, kjer je bil na mestu mrtev. Zapušča žalujočo soprogo in osmero otrok, ter enega brata v drugem kraju. Bil je član društev sv. Lovrenca št. 7 S. H. Z. in sv. Frančiška K. Borštnarjev, kateri sta mu dne 27. jan. priredili lep pogreb. Naj počiva v miru! Žalujoči družini naše sožalje. J. J. P.

SLOVANSKI DAN V CHICAGU.

Jolietski Jugoslovani se udeležili sprejema srbske vojne misije.

Jolietski Jugoslovani — Srbi, Hrvati in Slovenci, v skupnem številu nad 150 — so se udeležili navdušene ovacije srbski vojni misiji v Auditorium-gledišču v Chicagu predzadnjo nedeljo, dne 27. jan. 1918.

Svetovni list "The Chicago Daily Tribune" z dne 28. jan. t. l. je poročal pod naslovom "Chicago greets Serb mission with open arms" (Chicago pozdravlja srbsko misijo z odprtimi rokami) med drugim sledeče:

Angleško poročilo.

Chicago je včeraj pozdravilo srbsko vojno misijo.

Pettisoč oseb je napolnilo Auditorium-gledišče v enem najbolj navdušenih shodov tega leta. Na stotine jih je stalo zunaj v mrazu več ur, glasno zahtevajoč vhod.

Guverner Frank O. Lowden je imel glavni nagovor, in radostno ploskanje in živioklicanje je trajalo enkrat več nego dve minuti. Poslušalci, večinoma Slovani, zlasti Srbi, so prehajali od solz do smeha in potem od smeha do solz ter se vzdignili iz svojih sedežev kakor eden, kadarkoli je kak govornik povedal kaj izrazitega.

Srbski general dirnil do solz.

Nobeno oko ni bilo suho, ko je general Mihajlo Rašič, član srbske misije, ki je vodil srbske čete v prvih bitkah vojne, slovesno poljubil ameriško zastavo, da so mu solze zalile oči, in se je potem doteknil srbske zastave s svojimi ustnicami in jo pritisnil na svoje prsi.

Ko je dr. Milenko Vesnič, srbski pošlanec za Francijo in načelnik misije, izjavil, da bodo slovanska ljudstva zopet en narod po vojni — narod tako svoboden kakor Združene Države — je vzbuhnila hrupna radost.

Shod se je vršil pod pokroviteljstvom Narodne obrambne lige (National Security League). Edgar A. Bancroft je predsedoval. V poslušalstvu je bilo skoro toliko žensk kakor moških. Gledišče je bilo okrašeno z zastavami v ameriških, srbskih in alirskih barvah.

Na odru, poleg guvernerja Lowdena, g. Bancrofta in drugih, so bili člani srbske misije, med njimi dr. Vesnič, gen. Rašič, dr. Simo Lozanič, bivši srbski minister zunanjih stvari; polkovnik Mihajlo Nenadovič, kapitan Jovičič, dr. Vladislav Martinate, diplomat in odvetnik, in polkovnik Milan Pribičevič, načelnik srbske naborne misije v Združenih Državah.

Deset bratov radovoljnikov.

V ospredju so sedeli vrsta za vrsto srbski radovoljniki, ki odidejo iz Chicaga jutri v vojno. Vsi govorniki so jih hvalili in slavili, in deset bratov (Vojagičev), ki so se zglasiti za službo prostovoljno obenem, je bilo predstavljenih poslušalstvu in članom misije.

Guverner Lowden, predstavljen kot vojni guverner illinoiški", je bil pozdravljen s trikratnim živioklicem. Svojega nagovora ni mogel začeti več nego eno minuto zaradi neprestanega ploskanja.

Guvernerjev nagovor.

"Velika čast mi je, biti tukaj danes," je začel. "Illinois ljubi junaštvo. Država Illinois je pokazala svojo vdanost do idealov demokracije. V njenih mejah je največji žrtvenik, postavljen demokraciji, na vsem svetu — grobnica Abrahama Lincolna.

"Mi vemo nekaj o sijajni zgodovini Srbije. Vemo, da je bila več stoletij edina braniteljica vse Evrope, vse omike proti turškemu carstvu. Spominjamo se, kako je Srbija sama zadržala prodiranje Turkov in ustavljala prodirajoče trume več nego stoletje.

Tragedija nam sega v srce.

"In tega naroda tragedija nam sega v srce — skoro bolj, nego mi je mogoče povedati. In ko gledam na te mlade može, ki se vračajo v boj za Srbijo in za svetovno demokracijo, vkljub nezgodam, ki so doletele njih domovino, vkljub ostraševanju in skoro gotovi smrti, mi moje srce trepeče v visokem spoštovanju do narodnega duha tako velikega, da ga nobena reč ne more premagati.

"Vzemite s seboj, mladi možje, naše najboljše želje in naše blagoslove. Našli boste sorodna plemena, bojujoča se pod vsemi zastavami aliirancev — pod našo lastno ljubljeno zastavo, pod zvezdami in progami — in najsi se bojujejo pod srbsko zastavo, pod zastavo Združenih Držav, Anglije, Francije, ali Italije, bodo vaši tovariši, ker so vsi enako vojaki svobode.

"Naši pruski prijatelji so imeli drznost, govoriti o malih deželah, kakor bi bile brez vsake važnosti, kakor bi Bog nikdar ne nameraval njih obstanka. Ta veliki shod postavlja na laž to krivo misel. Ta shod pojasnjuje danes v bistvu narodnega duha, ki je nesmrten celo v slučaju, da so domačije premagane in pogoltnjene.

Spominja se stare belgrajske bitke.

"Naj bi ljubitelji svobode povsod molili, da bi Bog v svoji neskončni dobroti stal za aliiranci, kakor zares stoji, in preprečil samosilstvo Turčije na eni strani in poprušene Nemčije na drugi.

"Pred štirimi stoletji se je bila bitka za demokracijo v Belgradu, preden je prvi belokožec kdaj prišel v Ameriko. Turški sultan je z veliko vojsko dospel v Belgrad in samo seljaška armada je bila, s katero je mogel narod odbiti vpadnike. Pa stopil je belolas menih pred prvo vrsto bitke in je navdušil Belgrajčane k zmagi.

"'Imejte trden pogum,' jim je rekel, 'kajti Kristus se bojuje ob naši desni roki.'

"In ta mala kmečka armada je odbila Turke. Bog je bil ž njo. Zato naj vam rečem, mladi možje, kakor je rekel menih vašim pradedom:

"Imejte trden pogum. Kristus sam je ob desni roki vašega kapitana. Z Bogom in Bog vas blagoslovi."

Srb omenja Lincolna.

Dr. Vesnič ni mogel začeti svojega nagovora približno dve minuti zaradi ploskanja. Govoril je najprej o čudovito lepem sprejemu srbske misije v Ameriki.

"Ponosen sem," je rekel, "govoriti pred Američani, državljani te velike demokracije, velikega topilnika (melting pot) vseh narodov, in mi vsi cenimo veliko čast, da smo posetili Illinois, domovino Abrahama Lincolna, iz katere je predsednika-mučenika zgled izšel prek mej Združenih Držav, prek morja do vseh narodov sveta, pro povedujoč svobodo in pravico.

Habsburžani hlapci kajzerjevi.

"Dovolite, da vam govorim o začetku te strašne vojne. Njen začetek je bil preprost. Vzrok za to vojno je bila želja centralnih vlasti, zagospodovati nad malimi narodi, premagati svet. Habsburžani in Hohenzollerncl so imeli vedno to željo. Šli so najprej doli iz svojih pogorskih gradov in se vojskovali s svobodnimi ljudstvi po okolišu.

"Hohenzollerncl so podjemali strašno vojsko proti slovanskim ljudstvom od začetka. Najprej so ustanovili Prusijo. Potem so podjarmili severno Nemčijo, in potem so jemali pokrajine od Danskega, Poljskega in Francije, dokler niso stvorili nemškega cesarstva.

"Zgodovino Habsburžanov poznate. Postali so hlapci Hohenzollerncev. Ta dva sta se zedinila, da poprušita ves svet.

"Toda omikani svet se bojuje, da premaga strašni namen. Srbija se je borila bridko, in še nismo pri kraju. Ta vojna more imeti le en konec — zmago aliirancev. Ali vojaška zmaga je samo del končnega cilja — napraviti svet varen za demokracijo. Bojujemo se za en narod, za slovanska ljudstva in, da ne pozabimo, za svobodno Poljsko. Srečnejši dnevi prihajajo, in kri, ki se zdaj žrtvuje, pomeni mir za bodoče zarode. K orožju! Naprej do zmage!"

Rev. Jager najboljši govornik.

Nadaljnje poročilo o chicaškem vseslovanskem shodu in zgodovinskem banketu prinašamo po Glasilu K. S. K. Jednote v sledečem:

Srbsko vojno misijo je nato pozdravil v imenu 250,000 v Chicagu živečih Čehov Mr. Vladimir Geringer; v imenu chicaških Poljakov Mr. Anton Czarnecki; v imenu Črnogorcev Mr. J. Boganovič iz Detroita, Mich. Vsem tem govornikom so sledile burne ovacije in Živijo-klici.

Ko je stopil na govorniško mesto naš znani in občečislani Rev. Frančišek Jager, major Ameriškega Rdečega križa, da pozdravi Srbsko vojno misijo v imenu ameriških Slovencev, smo osobito mi Slovenci napeto poslušali in čakali, kako se bo izvršil njegov pozdrav.

Rev. Jager je v kratkih in jedrnatih besedah (v angleščini) razložil poslušalcem, da se mi Slovenci v Evropi borimo že 1000 let za svobodo. Mi Slovenci želimo in zahtevamo, da se vsi Jugoslovani združijo v en narod in se ne bomo jenjali preje bojevati dokler ne dosežemo tega cilja. Naš slavni predsednik Wilson se tudi pogaja za to načelo; jaz samo želim in prosim, da bi stric Sam — pri zeleni mizi — nam pripomogel do teh koncesij s pomočjo naših zmagovalnih zaveznikov!'

Ponosni smo lahko Slovenci na ta nastop Rev. Fr. Jagra, kajti njemu je priredilo občinstvo med vsemi drugimi govorniki najbolj burno ovacijo z "Živijo"-klici; ta ovacija je trajala skoraj 2 minuti in je bila za ovacijo guv. Lowdenu najsijajnejša. Na lastna ušesa smo čuli od strani Hrvatov, Srbov in drugih Slovanov, da je bil govor Slovenca Rev. Fr. Jagra krona vseh govorov na tem pozdravnem shodu.

Vsak izmed govornikov je hvalil Srbe kot ljubitelje svobode, kot prijatelje demokracije in kot najbolj junaški narod v sedanji svetovni vojni. Belgijci in Srbi bodo ostali na vekov veke v svetovni zgodovini označeni kot najbolj hraber narod vborbi za svobodo.

Končni govor je držal sivolasi srbski junak general Mihajlo Rašič in sicer v angleškem in srbskem jeziku. Predno je nastopil s svojimi besedami, je poljubil ameriško, zatem pa srbsko zastavo. Nad vse ginjen je bil general Rašič, ko je stiskal roke desetim bratom Vojanič iz Gary, Ind., ki so stali blizu njega na odru. General Rašič se je s solzami v očeh zahvalil ljudstvu države Ill. in mesto Chicago za prepriazni sprejem in za vse izkaze sočutja do ubogega srbskega naroda. — Tudi gen. Rašiča je navzoče občinstvo burno pozdravljalo z "Živijo"-klici. Konec tega pozdravnega shoda se je olepšalo z našo narodno himno "The Star Spangled Banner".

Slavnostni banket.

Zvečer ob pol 9. uri se je vršil v hotelu LaSalle, slavnostni banket, katerega se je vdeležilo okrog 1000 gostov, po večini Jugoslovanov; tudi chikaški, jolietski in waukeganski Slovenci so bili na tem banketu številno zastopani.

Pri govorniški mizi je sedela na častnem mestu Srbska vojna misija: gen. M. Rašič, polkovnik L. Nenadovich, stotnik Milan Jovičič, dr. M. Vesnič, dr. Hinko Hinkovič, dr. Drago Varušič, polkovnik Milan Pribičevič; ob njih straneh smo videli gen. konzula Anglije, Francije in Belgije, nekaj ameriških častnikov, znanih državnikov, ter zastopnikov raznih slovanskih narodnosti iz Chicaga.

Tudi Slovenci so bili zastopani na tem mestu, ker smo videli poleg drugih, tudi našega jugoslovanskega borilelja Dr. Bogumil Vošnjaka.

Ta večer smo slišali tako krasne in navduševalne govore o slovanski vzajemnosti, da nam istih ni mogoče do cela opisati. To je Vam bil zares pravi slovanski večer za naše mesto.

Govorili so: Mr. H. M. Merrick, predsednik sprejemnega odbora, Dr. Milenko Vesnič, Dr. Anton Biankini za Hrvate, John Smolsky za Poljake, Jaroslav Smetanka za Čehe; Štefan Ratkovič za Srbe, Dr. Ljubo Leontič za Jugoslovane, Dr. Bogumil Vošnjak za Slovence, in general Milenko Rasič za Srbsko vojno misijo. Pri banketu je nastopilo tudi srbsko pevsko društvo "Br. Radičevič" in hrvaško pevsko društvo "Zora".

Vsled občne želje občinstva, je držal zaključni govor Don Grškovič, član Jugoslovanske kancelarije v Washingtonu. Njegov govor je bil naravnost pretresljiv osobito takrat, ko je v imenu vseh ameriških Slovanov osobito Jugoslovanov polagal prisego naši zvezdnati zastavi in želel, da bi naša pravična reč zmagala. Svoj govor je končal Don Grškovič približno takole:

"O ti ljubljena zvezdnata zastava! Naš ideal, naš up in naša zaščita. — Dal Bog, kralj zemlje in neba in Kralj Miru, da bi ta zastava kmalu zaplapolala nad našim porušenim Belgradom, nad našim 'belim" Zagrebom, nad krasnim ljubljanskim gradom in nad našim ponosnim Triglavom. Nad to zastavo naj pa kmalu zavihra tudi naša sedaj okrvavljena narodna jugoslovanska trobojnica."

Omenjeno naj bode še, da je zastopnik Čehov in Slovakov Mr. Jaroslav Smetanka v svojem govoru prosil Srbsko vojno misijo, da naj skuša ona pridobiti na mirovni konferenci svobodo in enakopravnost za severne slovanske brate — Čehe in Slovake.

Med banketom se je naredilo sliko Srbske vojne misije v spremstvu 10-terih prostovoljcev Jugovičev — bratov Vojaničev, katero se bo odposlalo na izrecno željo predsedniku Wilsonu.

Dr. Leontič je prečital pred zaključkom banketa tudi vdanostno izjavo in resolucijo za predsednika Wilsona proseč ga, da naj skuša on na mirovni konferenci uplivati na to, da se bo uresničilo vprašanje samostojne ali neodvisne Jugoslavije, ki je danes po zatrdilu Dr. Vesniča že — fakt.

Vsakdo, kdor je bil navzoč na tem banketu, ga bo ohranil v najlepšem spominu do konca svojega življenja.

S tem, se je zaključilo obiske, ali potovanje Srbske vojne misije po Ameriki, kajti ta misija se je vrnila te dni v Washington, ter se odpoda kmalu domov da ponese s sabo pozdrave celi Srbiji v imenu njene mogočne in zveste zaveznice — Združenih držav. Ponosni smo lahko Slovani v Chicagu, ker sprejem te vojne misije, manifestacija in navdušenje zanjo je baš v Chicagu doseglo krono. K sklepu naj še omenimo, da se je izrazil predsednik pripravljalnega odbora, Mr. Merrick, da tako velikega dne mesto Chicago še ne pomni dlje časa.

Kruh iz kamenja in lesa.

Leta 1886. je nastopil na kongresu naravoslovcev v Berlinu znameniti Werner Siemens s trditvijo, da ni izključeno, da bo še enkrat mogoče delati kruh iz kamenja, in prvi korak za to bo storjen, kadar se bo posrečilo, izdelovati umetnim potom ogljikove hidrate, kakor na primer grozdni sladkor, in njemu sorodni škrob.

Siemensu so tedaj zlasti v znanstvenih krogih zelo zamerili to fantastično idejo, utopijo, kakor so jo imenovali, češ, da je nevredno učenjaka, predložiti javnosti take "nezmožnosti" kot neizključene. Štiri leta zatem se je posrečilo Emilu Fischerju, pridobiti grozdni sladkor umetnim potom.

Heidelberški kemik Viktor Meyer se je pečal z raziskovanjem molekulov. On je mnenja, da je sestava celuloze lesa in sestava kruha tako slična, da bo v doglednem času mogoče spremeniti les v kruh. Kemični strokovnjaki pač vedo, da še ni najdena kemična pratvarina, priznati pa morajo, da ni to izključeno.

Hud kašelj.

Čitajte kar nam je pisala Mrs. Ant. Hantl iz Ernest, Pa.: "Moj sinko je imel hud kašelj. Dala sem mu Severov Balzam za Pljuča in takoj drugo jutro se je bolje počutil. Naslednjo noč je prav dobro spaval." Poskusite zdraviti s Severovim Balzamom za Pljuča v slučajih kašlja, prehlada, hripavosti, hropenje v grlu, kašelj in influenco ter bronchitis. Cena 25 in 50c v vseh lekarnah. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Adv. Feb.

KILA OZDRAVLJENA.

Ko sem pred leti vzdignil neko deblo, sem se bil vtrgal. Zdravniki so mi svetovali edino pomoč v operaciji. Pas mi ni pomagal. Konečno sem dobil nekaj, ki me je popolnoma ozdravilo. Leta so prešla, a kila se ni povrnila dasi imam težko delo kot tesar. Ozdravljen sem bil brez operacije, zgube časa ali sitnosti. Jaz ne prodajem ničesar, pa dam nasvet kako ozdraviti kilo brez operacijeali zgube časa, če mi pišete na Eugene M. Pullen, Carpenter, 485 D, Marcelus Ave., Manasquan, N. J. Izrežite ta oglas in ga pokažite vtrganim, da mu ohranite življenje ali vsaj preprečite sitnosti, tarnanje in konečno operacijo.

Carl Schreiber

Chicago Phone 3496.
519 Marble St. :: Joliet, Illinois.
SLOVENSKI
BARVAR IN SLIKAR.

Barvam poslopja, znotraj in zunaj, ter opravljam vsak posel, ki spada v barvarskega obrta področje.

Obešam stenski papir.

PAIN-EXPELLER

je postal domača beseda v vsaki slovenski družini radi neprekosljivega čina pri tolikih bolečinah in nadlogah.

Sedajne razmere so nas primorale, povišati ceno na 35 in 65 centov za steklenico, ako hočemo, da ostane iste kakovosti in da enako učinkuje.

S tem imate jamstvo, da staro, dobro sredstvo z isto močjo tudi dobite. Nikar se dajte premotiti z nižjo ceno ničvrednih ponaredb.

Stari, pravi Pain-Expeller dobete le v zavitku kot je tu naslikan. Pri kupovanju pazite na sidro znamko, na besedo Loxol in na naše ime.

Pravi Pain-Expeller je dobiti v vseh uglednih lekarnah in naravnost od nas. Steklenica za 65c. je koristneja kot pa za 35c. ker obsega več kot dvakrat toliko.

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington Street, New York

Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving

Chicago telefon 4313. Northwestern telefon 418

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Ustanovljen l. 1895.

Anton Nemanich in Sin

1002 N. Chicago Street
Konjušnica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in marvaške vozove in kočije.

Na pozive se posluži vsak čas ponoči in podnevu.

Kadar rabite kaj v naši stroki se oglasite ali telefonajte. Chicago tel. 2575 in N. W. 344.

Naši kočijaži in vsi delavci so Slovenci.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE. Sedež: JOLIET, ILL. Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915 Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Ustanovljena 29. novembra 1914

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik....GEO. WESELICH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik.....JOSIP KLEPEC, Woodruff Road, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

ŠTEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERICH, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. ŠTUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEC, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani(icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Zadnja kmečka vojska.

ZGODOVINSKA POVEST IZ LETA 1573.

Spisal Avgust Šenoa. — Iz hrvaščine poslovenil L. J.

(Dalje.)

"Razumel me boš, poslušaj! Tvoj oče je bil na smrtni postelji. Ni bilo sina, ne sinahe, a bil sem jaz. Starec je poklical mene, svojega prijatelja, da ga tolažim v zadnjih urah njegovega življenja. Še sedaj se dobro spominjam. Ležal je v postelji, držeč blagoslovljeno svečo. Ob postelji sem klečal jaz in molil. Bilo je mirno in tiho v sobi. Komaj, da si čul dihanje. Tedaj se dvigne starec. Obraz mu je plamtel, oči so se mu iskrile. Zdelo se mi je, da vidim pred seboj svetnika. Reče mi: 'Stari moj prijatelj, služabnik božji! Poslušaj, kaj ti povem. Imam od prve žene Veronike sina, ime nuje se Stepko, gotovo ga poznaš. Vroče krvi je, prevroče. — Kakor vidim, bom moral kmalu umreti, zapustiti otroke. Baltazar, mlajši sin, je slaboten, od njega ne pričakujem ne potomcev, ne slave svojega rodu. A na starejšega pazi, prosim te. Iz njega bo lahko danes ali jutri cel človek. Hudo bi mi bilo, ako bi se pogreznil v greh. Tvoje oko naj ga spremlja, slabi časi so dandanes. Tvoje oko naj ga spremlja, ker tebe je navdahnil sveti duh, tebi je očitno vsako srce. Oh, moj oče, tebi ga izročim v varstvo, in kadar se pregreši, kadar pade v največji greh, pojdi k njemu in mu zakliči: "Stoj! Zabredel si v greh. Izpreobrni se!" Vzemi njegovo srce in ga povzdigni k Bogu. Povej mu tudi to, naj se vedno zaveda, da je plemič, a naj ne pozabi, da je njegov rod iz ljudstva. Ljudstvo je naša moč, brez njega smo mi velikaši ničla, oblaki v zraku, ki jih veter goni semtertja. A mi smo krivični. Davimo, tlačimo ljudstvo, v njegovem srcu se zaredi strupen plevel — mržnja. Oh,' nadaljuje starček s proroškim glasom, 'prišel bo nesrečni dan, vso domovino bo poplavila kri. Kosa ne bo kosila trave, ampak glave, kmečki cepec bo mrtvaški bat. Oh, blagor meni, mirno bom čakal v tihem grobu na glas Gospodove trobente, a moj sin bo živel. Reci mu, naj ne omadežuje duše, naj nosi srce takšno, kakoršno sem ga nosil jaz, ker gospoda je list, ki zeleni, pa tudi ovene, pošteno blago, srce je cvet, ki cvete neovenelo od veka do veka, ker ga rosi solza božjega očesa.' Tako je govoril tvoj oče, trudna glava mu je spuščala polagoma na vzglavje, na obrazu se mu je pojavil nasmeh, zora večnega blaženstva, a jaz sem mu prisegel, da bom storil, kar mi je naročil. Evo, danes prihajam k tebi, vpijoči glas iz očetovega groba, prišel sem, ker si padel v največji greh, da ti zakličem: Stoj! Zabredel si v greh! Izpreobrni se!"

"Jaz, da sem pal v največji greh!" prebledi Stepko in skoči proti bratu, a starček zamahne z roko in Gregorijanec omahne.

"Da," nadaljuje starec. "Poslušaj strahovito dogodbo. Teden dni je od tega. Bila je ravno sobota in klečal sem v svoji sobi in molil. Tedaj pride od sodišča poslanec in mi reče, da me kliče človek, naj ga pripravim na smrt. Šel esm za njim, noseč nebeško hrano, izpremenjeno telo božjega Sina. Prideva v mesto, v mračno hišo, v temno ječo. Tu je sedel na kamnu človek, vkovan na rokah in nogah s težkimi verigami. Slabo je gorela svetilka, drhteč je prasketal ogenj in jetnik je gledal srpo v svečo. Komaj vstopim, poklekne jetnik pred me in izpregovori s prekrižanimi rokami na prsih:

"Jutri, oče, bom umrl. Tako je odločil Bog. Naj bo. Slava mu, pravično bom umrl in Bog je pravičen, upam, da pridem k njemu. Oprosti mi, duhovni oče, da sem pozval tebe v tem trenutku, ko mi nudijo zadnjo krvavo čašo. Tebe sem hotel imeti pri sebi v zadnjem grenkem trenutku, ker leži moje srce pred teboj kakor odprta knjiga. Čitaj in sodi, ali sem kriv. A to srce, ki mi s svojim bitjem šteje zadnje trenutke, to srce mi šepeče: Grešnik si, vsi ljudje so grešniki, a po nedolžnem izgubiš glavo, ker si iskal pravico, a krivica te bo ubila. Da," je rekel jetnik in skočil na noge, da so mu zarožljale verige, "Bog je obdaril mojo dušo s perotmi, da poletim proti zvezdam, Bog mu je dal mehko srce, da občutim vsako solzo, vsak vzdihljaj ljudstva, iz katerega sem izšel. Ljubim to ljudstvo, ki me je rodilo, ljubim prsi, ki so me dojile, a to je moja smrt. Ko se je časa napolnila do vrha s solzami, ko je iz vzdihljajev nastala nevihta, tedaj sem dvignil ljudstvo na svoja krila, tedaj smo dvignili pesti nad lažnjivo gosposko pravico. Propadli smo. Ubilo nas je zaupanje, pogubilo nas izdajstvo lastnih ljudi. Prerano smo se vzdignili. Ni še prirasla mladika do stebla. A čas gre kakor večni tok, izza gostega mraka bodočih dni mi miglja zvezda, rešitev mojega ljudstva. Izravnala bo večna roka vse sinove človeštva, in kar bo enemu pravično, ne bo drugemu krivično. Oh, naj imajo mojo glavo, naj me mučijo. Da, lažnjiva bajka bo pripovedovala svetu, da sem bil hudobnež, izmeček človeškega rodu, a potem, ko prodre solnce pravice, bo rekla vsaka poštena duša: Poštenjak je bil, slava njegovemu spominu! No, pustiva svet, proti nebu se mi dviga duša," je nadaljeval jetnik in pokleknil, "oče, pripravi mi pot do nebes, očisti mi dušo. Izpovem se ti vseh grehov. Sovražil sem v istini gospodo z razlogi, a tudi gospoda so moji bratje, ljudje, a sovraštvo je greh. Bog naj odpusti meni in njim. Sovražil sem pred vsem enega, Stepka Gregorijanca. On je prvi razvnel kmeta, on ga je podkupoval, on ga je hrabril, on mu je stisnil v roko nož, on je prisegel kmetu, on ga je prevaril, izdal, krivopriseženik je, zaradi njega teče kmečka kri, zaradi njega izgubim glavo brez sodbe. Brez sodbe, oče! Ako stopim namreč pred sodišče, naj-si bo tudi gosposko, bi povedal gospodi resnico, naštel bi celo število njihovih grehov. Tega se boje, zato me ubijajo tiho in ničesar ne pišejo, da ne pride njihova sramota črno na belem v roke bodočih časov. No, ko bo razpršil veter moj prah na vse strani sveta, pojdi ti, oče, k Stepku Gregorijancu, pozdravi ga v mojem imenu in mu reci, da mu iz srca odpuščam, odpuščam, da nas je zapustil, prevaril, da je prelomil svojo prisego — —"

"Vseh svojih grehov se mi je izpovedal jetnik s skesanim srcem, in jaz ga odvezal, pokrepčal z nebeško hrano in molil z njim na kolenih celo noč. Prišla je nedelja. V jutranjem zraku se je razlegal glas cerkvenih zvonov, a med zvonenjem se je slišalo, kakor da joka mrtvaški zvonec. V ječo je stopila straža in ječar je zaklical: "Pojdimo! Čas je!" Še enkrat je pokleknil jetnik, še enkrat sem položil nanj svoje roke. V sredi med četo oboroženih vojakov smo stopili iz hiše. Na trgu pred cerkvijo svetega Marka se je gnetla množica, glava pri glavi, a radovednost je gledala tudi iz oken in s streh. Pred nama je stopal mestni sodnik z žezlom, zraven naju ob straneh dve vrsti mestnih stražarjev, z nama vklenjen kmet Pasanec, za nama pa rabelj v rdeči obleki in njegovi tovariši. Ponosno je dvigal moj jetnik glavo in gledal po radovednih glavah ljudstva, ki se je stiskalo in šepetalo:

"Glejte, to je Gubec, to je kmečki kralj!" Sredi trga je stal oder, obdan od banovcev, sredi odra ogenj in kolo. Dospeli smo tja. Tedaj stopi pred narod sodnik, dvigne žezlo in zakliče:

"Poslušaj, narod! Tu stoji Matija Gubec, stubiški kmet, razbojnik, hudobnež, požigavec, čigar hudobna roka se je dvignila nad božje in človeške postave, nad kralja in posvetno gosposko. To je pa Andrej Pasanec, tovariš hudobneža Gubca in sam hudobnež. Pasanec bo prej polomljen na kolesu in bo izgubil glavo, Matija Gubec pa, čigar hlapčevska duša se je drznila igrati se kralja, naj prejme kraljevsko čast, naj bo ovenčan z razbeljeno krono na razbeljenem stolu in bodi razsekan na četvero."

Gubec je prebledel in zatrepetal, stisnil zobe in pogledal po ljudstvu. Ljudstvo je zadrhtelo; a sodnik je vrgel zlomljeno belo palico jetnikoma pred noge in zaklical:

"Rabelj! Tvoja sta, prični!"

Pasanec je poljubil Gubca, pokleknil pred mene in zapičil svoj pogled v tla, a komaj sem ga blagoslovil, že ga zgrabijo rablji in ga ovijejo hipoma okoli kolesa, iz katerega so štrleli ostri žeblji. Rabelj zamahne visoko kij in razbije kmetu vsako kost na rokah in na nogah na dvoje. Pri vsakem udarcu je pretresel ozračje grozen vsklik, ki se je izvil iz višnjevih ustnic kmetovih. Hitro so ga sneli s kolesa, in ko so padle na tla polomljene kosti ubogega kmeta, je popadel rabljev pomočnik Pasanca za lase, rabelj je zamahnil z mečem in pokazal ljudstvu krvavo glavo.

Medtem je stal Gubec nem in bled kakor zid in gledal po ljudstvu, samo pri vsakem kriku svojega tovariša mu je vztrepetala solza v očesu.

"Oče, sedaj je vrsta na meni," je zašepetal, ko je padlo krvavo truplo tovariševo na zemljo. "Bog mi pomagaj! Bog pomagaj ljudstvu!" Rabelj je pristopil, a Bubec mu je zamahnil z roko: "Strani, da odmolim. Blagoslovi me oče!"

Pokleknil je na tla, se prekrižal in rekel glasno:

"Bog! Ohrabri me, pokrepčaj me! Ne dopusti, da s telesom umre tudi duh. Za pravico in svobodo sem se dvignil, za njo umrem. Odpuščam vsem — i Tahu i Gregorijancu. Blagoslovi me, oče!"

Položil sem roko na njegovo glavo, a bilo mi je, kakor da se hoče odpreti zemlja.

"Sinko, pojdi v miru, grehi so ti odpuščeni," sem mu rekel.

"Amen," je vzdihnil jetnik, rabelj ga je pograbil in pričel trgati z njega obleko. Siloma ga je pritisnil na stol iz razbeljenega železa. Obraz mu je zardel in zadrhtel. Pristopil je rabelj z razbeljenimi kleščami in ga pričel ščipati po rokah, po nogah in po razgaljenih prsih. Vsakikrat, kadar ga je uščipnil, mu je zazijala krvava rana, telo mu je zadrhtelo, na čelu se mu je nabral gost znoj, a iz prsi se mu je izvil zamolkel vzklik. Naposled je vzel rabelj s kleščami iz ognja razbeljeno železno krono.

"Na, kralj, krono!" je zakričal rabelj in spustil žareče železo na Gubčevo glavo. Koža mu je počila, kri mu je zabrizgnila, bele ustnice so mu zadrhtele, smrtna bledica mu je pokrila obraz; še enkrat me je pogledal kakor ranjena zver in zašepetal:

"Z Bogom, oče!" nato so se mu pa pričele oči vrteti in vrteti. — — Pobegnil sem. V meni je vzkipela kri. Na čelo mi je stopil znoj, mravljinci so mi zagomazeli po životu. Pobegnil sem kakor pijan, kakor znorel, kakor divji. Pokleknil sem pred Boga, da bi molil. Nisem mogel. Padel sem v svoji izbi na tla — jokal sem, jokal od mraka do zore. Oh, Bog! Čemu si dopustil, da sem doživel ta dan, ki mi je raztrgal srce, uničil živce, zastrupil dušo, čemu si dopustil, da me je zadel njegov zadnji pogled, to umirajoče krvavo oko, ki mi bo žgalo srce, dokler bom živ? Si-li poslušal, Stepko, to krvavo dogodbo? Pojmiš-li strah in grozo strašnega trenutka? Čuj! Od kmečkega kralja ti prinašam pozdrav, odpuščenje, ti, strahopetna duša. Pobesi oči od sramu, ti mali velikaš. Poglej na našo bedno domovino, preštej sramotna pogorišča in trepetaj; preštej krvava trupla in drhti; preštej jokajoče matere in žene in gini od strahu. Tega si kriv ti, hudobni krivopriseženik, ti in tvoj rabelj Tahi. Vajinih stopinj se drži kri, nad vajinimi glavami visi prokletstvo. Na kolena, siloviti gospod, ostudni grešnik! Kesaj se podnevi in ponoči, ker tvoji grehi so brezštevilni, kakor pesek v morju, kakor kapljice v dežju. Podari svoje trdo srce ljudstvu, obvezuj njegove rane, leči jih z obvezami, skrbi, da boš vreden božje podobe, ki jo imaš na sebi! Angela imaš poleg sebe, svojo ženo. Pod njeno varstvo se zateci. Kesaj se! Prej, predno mine eno leto, se vrnem iz svoje svete samote k tebi, da te rešim ali pa prekolnem na veke."

Brat Bonaventura gre iz sobe, Gregorijanec pa ostane sam, klečeč, bled, s pobešeno glavo in sklenjenimi rokami sredi svoje mračne sobe; dolgo je klečal in trepetal od strahu, ker je gledalo iz mraka v njegovo srce umirajoče oko kmečkega kralja.

XXXIX.

Pri Pišecah stoji pod brdom visoka lesena hiša z lopo. To je hiša gospodarja Osvalda. Noč e, temno je, komaj vidiš, kako plava mesec za črnimi oblaki. Pod lopo ob cesti stoji oborožen hrvaški kmet in drži dva konja. To je Gušetič. Na stopnicah lope stoji drugi Hrvat, krepak človek z orožjem v roki — Elija. Roko ima ovito okoli ženske postave, ki se nagiba k njemu iz lope, držeč v roki dete, poleg nje pa stoji deček.

"Žena, dušica!" vzdiha Elija, "da, vse je propadlo, vse. Gubec je umrl. Brata so mi obesili v Brežicah, Tahi nam je upepelil hišo. Sam sem komaj odnesel glavo. Izdal nas je prokleti hudobnež Drmačič, izdal nas je Nožina. Tu ne morem živeti. Bežati moram, preganjajo me, sicer je po meni. Ne brigam se zase, pač pa za tebe, Kata, za te nedolžne otroke. Grem proti Turčiji. Ondi divja boj. Nihče me ne pozna ondi. Ko si ondi kaj pridobim, bom bežal k Benečanom. Na, vzemi to mošnjo zlata, varuj jo!"

"Elija! Moj soprog!" je plakala v strahu žena, "brez tebe naj ostanem tu — brez tebe, moje življenje, jaz uboga sirota? Kaj naj rečem otrokom, ko me vprašajo po očetu? Oh, ostani, za Boga, umrla bom. A ne, ne, beži za Boga! Lahko te vjamejo, ubijejo te, o nesrečna mati, zakaj si me rodila?"

"Z Bogom!" zašepeče Elija, "z Bogom," in poljubi mlado dete, prime dečka za glavo in pritisne svoje ustnice na nedolžno čelo, objame ženo, objema jo dolgo, dolgo in prisrčno, kakor da jo objema za leto dni.

"Z Bogom!" se mu izvije glas med jokom in Elija se odtrga od Kate. "Z Bogom, do svidenja, dušica!"

"Z Bogom — z Bogom!" stoka Kata v noč in pritisne k sebi močneje svoje dete, ko sta oba jezdeca že izginila v temi.

* * *

Zopet je noč. Pri gradu Jasenovcu hitita po poti dva oborožena pešca — Gregorič in Gušetič. Konja sta pustila pri plemiču Rozaliču, svojemu znancu v Zagorju, naj jih vrne štajerskemu župniku, ker ko sta jahala na konju, se je oziralo vsako oko za njima. Hitro stopata, gledata pred se, ne govorita nič. Daleč v stran se ogibata vasij, ki se svetijo iz daljine, bojita se, da ju izpoznajo Uskoki, katerih je tu dosti.

"Elija," reče Gušetič, "nisi-li lačen?"

"Sem, a ne menim se za to."

"A jaz se menim; lačen sem in žejen. Drob mi gori."

"Počakaj, nisva več daleč od meje, ondi se lahko naješ do sitega na turški račun."

"Toda prej lahko umrem tu od lakote."

"Si-li baba? Ne veš-li, da naju zalezujejo? Napni svoje moči."

"Ne morem. Nisem baba, a nisem pa tudi nebeška tica, ki jo hrani Bog na svoj račun."

"A kaj hočeš? Da jim prideva v pest?"

"Nočem. Poslušaj me. Tam za gozdom stoji samotna krčma. Poznam jo od prejšnjih časov. Zloglasna je, brlog razbojnikov. Zaviva tja. Napijva se, preskrbiva se, naspiva se do do dneva, in zopet bom pri moči."

Elija se je obotavljal nekaj časa, nato pa reče:

"Pojdiva, naj bo po tvojem, samo, da naju ne zaloti nesreča."

"Kak vrag te je obsedel," se nasmeje Gušetič, "jesti n piti vendar ni nesreča."

Oba kmeta kreneta s poti in stopita hitreje. Mesec je stal visoko na nebu in v daljavi se je razločilo od neba suho grmovje gozda, med drevesi pa iskrica, luč iz krčme. Tu kreneta čez polje in izgineta kmalu med drevjem.

Čez četrt ure prijezdijo konjeniki. Štirje so bili, Uskoki na konjih, eden s širokim klobukom, podoben častniku, poleg njega pa je jezdil majhen človek, ki je bil potegnil klobuk na čelo, da mu ni bilo videti obraza. Četa se ustavi sredi pota.

"Obrnimo se!" reče nevoljno častnik, "kaj nas mučiš tu sredi blata in snega? Pusti Elijo, tega ne vjame niti sam vrag. Bog ve, kje je. Gotovo je kje na Turškem zasužnjen. Glej, tu hodimo, se vlačimo in lazimo kakor medvedje pod tvojim vodstvom, pa ni nič. Obrnimo se." (Dalje prih.)

(Nadaljevanje s 1. strani.)

škem odseku. Ameriško topništvo je odgovarjalo strel za strelom, kakor se je streljanje s težkimi topovi razširjalo ob več kilometrov široki fronti.

Dva Američana sta bila usmrčena in devet je bilo ranjenih med bombardovanjem in eden je bil vsled streljanja pretresen.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Palestinska fronta.

London, 3. feb. — V sredo ponoči smo našo linijo porinili nekoliko naprej v soseščino Arnutieha, dvanajst milj severno od Jeruzalema. V soboto zvečer so bile naše patrole delavne med Arnutiehom in Šejk Abdullo, miljo severovzhodno od Arnutieha, kjer so bili sovražnikovi poskusi, prodreti v v naše linije, odbiti.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 5, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Postali ponižni.

Amsterdam, 1. 1. feb. — Dr. Alexander Wekerle, ogrski prvi minister, je v nagovoru na državni zbor danes izjavil:

"Naša radovoljnost za imr je iskrena in resna. Mi se nismo nikdar poganjali, niti se ne poganjamo za osvojitve (conquest).

"Pripravljeni smo za pravičen sporazum, ki bo vedel do trajnega miru in varnosti tega miru in mendarodnih dogvorov," je pristavil prvi minister Wekerle, po brzojavkah, dospelih semkaj iz Budimpešte.

Zanika odlašanje miru.

General-stanorednik nemških armad Ludendorff je ob nedavni priliki zanikal, da on in feldmaršal Hindenburg zadržujeta mir, zatrjuje danes nemški časopis "Taegliche Rundschau".

Izjavo je podal, je rečeno, na nedavnem zborovanju Ludendorffa in Hindenburga, in naznanil jo je poslanec Schlittenbauer v neki seji bavarskega deželnega zbora.

Po Schlittenbauerju je Ludendorff rekel:

"Ali kakšen pameten misli, da bi midva hotela nositi tako velikansko odgovornost en dan dalje, nego zahtevata varnost ljudstva in življenska korist cesarstva?"

Lokalni zastopniki(-ice) "A. S."

Allegheny, Pa.: John Mravintz.
Aurora, Ill.:John Kočevar
Aurora, Minn.: John Klun.
Bradley, Ill.: Math Stefanich.
Chicago, Ill.: Jos. Zupančič.
Bridgeport, O.: Pos. Hochevar.
Calumet, Mich.: John Gosenca.
Cleveland, O.: Jos. Russ in Leop. Kušljan
Chisholm, Minn.: John Vesel.
Collinwood, O.: Louis Novak.
Denver, Colo.: George Pavlakovich.
Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.
Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerich.
Gilbert, Minn.: Angela Pregled.
Hibbing, Minn.: Frank Golob.
Houston, Pa.: John Pelhan.
Iron Mountain, Mich.: Louis Berce.
Ironwood, Mich.: M. J. Mavrin.
Kansas City, Kans,.: Peter Majerle.
La Salle, Ill.: Anton Kastelo in Jakob Juvanich.
Lorain, O.: Jos. Perušek.
Lowell in Bisbee, Ariz.: John Gričer.
Millwaukee, Wis.: John Vodovnik.
Moon Run, Pa.: John Lustrik.
Newburg(Cleveland): John Lekan.
Ottawa, Ill.: Jos. Medic.
Peoria, Ill.: M. R. Papich.
Pittsburgh, Pa.: George Weselich.
Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh.
Rock Springs, Wyo.: Leop. Poljanec.
Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor.
So. Chicago, Ill.: Frank Gorentz.
Soudan, Minn.: John Loushin.
So. Omaha, Neb.: Frank Kompare.
Staunbaugh, Mich.: Aug. Gregorich.
Steelton, Pa.: A. M. Papich.
St. Joseph, Minn.: John Poglajen.
St. Louis, Mo.: John Mihelich.
Valley, Wash.: Miss Mary Torkar
Waukegan, Ill.: Matt. Ogrin.
Whitney, Pa.: John Salmich.
Youngstown, Pa.: John Jerman.

V onih naselbinah, kjer zdaj nimamo zastopnika, priporočamo, da se zglasi kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo. Želeli bi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini. Uprav. "A. S."

ANTON STRAŽIŠNIK,
1219 Summit Street, Joliet, Illinois.
Karpenter in Kontraktor.
Stavim in popravljam hiše in druga poslopja. Predno oddate kontrakt ali delo, vprašajte za moje cene. Vse delo jamčim.

Poskusite Novo Pivo
Old Lager
V STEKLENICAH
Je BOLJŠA in okusnejša pijača, kot katero drugo pivo.
IZDELUJE GA
Joliet Citizens Brewing Co.
Oba telefona 272
Dobite je vseh boljših salunih v Jolietu

Naša velika in moderno urejena tiskarna
izdeluje najhitreje in najlično VSE VRSTE TISKOVINE ZA
slavna društva,
cerkve in šole,
trgovce in obrtnike,
ter zasebnike.
Prestavljamo iz slovenskega in drugih jezikov v angleškega in obratno.
Predno naročite tiskovine, kakor: Pismeni papir, kuverte, vizitke, nakaznice pobotnic, pravila in poročila, ali tiskovine za prirejanje veselic in razne druge take stvari. Pišite nam za cene, da si prihranite denar.
Amerikanski Slovenec
Prva slovenska unijska tiskarna v Ameriki.
V lastnem domu---1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

MALI VITEZ

(PAN VOLODIJEVSKI.)

Zgodovinski roman. Spisal H. Sienkiewicz.

Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski.

(Dalje.)

In ko sta se razgovorili, sta se jeli kosati s pripovedovanjem; ena je pravila o Aziji, druga o svojem Mihaelu. Tako je minilo nekaj ur, dokler se karavana ni za kratek oddih ustavila v Jurišovu. Od trga, itak dovolj siromašnega, je bila ostala po kmetiški vstaji samo še krčma, ki so jo bili postavili iznova, ko se je od pogostih vojaških pohodov jel kazati dobiček. Barbka in Evica sta našli v njej potujočega armenskega barantača, rojenega v Mohilovu, ki je peljal safian v Kamenec.

Azija ga je hotel z njega valaškimi in tatarskimi spremljevalci vred vreči na dvorišče, ali ženski sta mu dovolili ostati, samo stražniki so morali iz sobe. Ko je trgovec zvedel, da je potujoča gospa soproga Volodijevskega, se ji je jel priklanjati in povzdigovati njenega moža do nebes, kar je slišala kaj rada.

Črez nekaj časa stopi trgovec k brešnom ter ji, vrnivši se, podari zavitek redkih turških slaščic in zabojček poln dehtečih turških zdravil, ki so se rabila zoper različne bolezni.

"To vam darujem iz hvaležnosti," je dejal. "Saj prej nismo smeli niti glave pomoliti iz Mohilova, tako je Azbabej razgrajal tukaj, in po vseh jarkih je bilo polno razbojnikov. Toda sedaj je potovanje in trgovanje varno. In iznova potujemo z blagom po svetu. Naj Bog pomnoži dneve hreptovskega poveljnika in vsak dan naj mu naredi tako dolg, da mu bo zadoščal za potovanje iz Mohilova v Kamenec, in vsako uro naj mu podaljša tako, da se mu bo zdela kakor dan. Naš poveljnik, gospod poljni pisar, rajši sedi v Varšavi, toda hreptovski poveljnik je sam razbojnike pometel tako, da jim je smrt ljubša nego Dnester."

"Torej gospoda Revuskega ni v Mohilovu?" vpraša Barbka.

"Samo z vojaki je prišel semkaj, pa ne vem, ali se je mudil tri dni. Blagovolite, gospa, dopustiti, tu je posušeno grozdje, v tem zavitku pa je sadje, kakršno ne raste niti v Turčiji, nego ga tja dovažajo iz Azije, kjer raste na palmah. Gospoda pisarja ni v Mohilovu in sedaj še konjice ni ondi, zakaj včeraj je nenadoma odjezdila k Braclavu. Tukaj so datlji... naj vama, gospe, obema služijo v zdravje..., ostal je samo gospod Gorenski s pešci, konjica pa je vsa odšla..."

"Čudno se mi zdi, da je vsa odšla," reče Barbka ter vprašujoče pogleda Azijo.

"Odšla je, da se konji ne zastoje," odgovori Tuhaj-bejevič, "zakaj sedaj je vse mirno."

"V mestu so govorili, da se je jel Doroš iznenadoma gibati," reče trgovec.

Azija se nasmeje.

"A s čim bi krmil konje — s snegom?" reče Barbki.

"Velmožna gospa, vse to vam pojasni gospod Gorenski," doda trgovec.

"Tudi jaz mislim, da ni to nič," odgovori po kratkem pomisleku Barbka. "Ako bi bilo na tem kaj resnice, bi jo bil moj mož zvedel poprej."

"Seveda bi bila ta novica najprej dospela v Hreptov," reče Azija, "nikar se torej ne bojte, milost."

Barbka dvigne jasno lice k Tatarju in nosnice se ji razširijo.

"Jaz da se bojim? To je izvrstno! Gospod, kaj vam vse prihaja v glavo? Čuj, Evica, jaz da se bojim!"

Evica ni mogla odgovoriti. Bila je že izza mlada jako sladkosnedna ter je zelo ljubila slaščice, zato je imela polna usta datljev, kar pa je ni nikakor oviralo, da se ne bi poželjivo ozirala za Azijo. Šele, ko je použila slaščico, je dodala:

"Pri takem poveljniku se tudi jaz ne bojim ničesar."

Nato je vneto in pomenljivo pogledala Tuhaj-bejeviču v oči, toda ta je imel od tistega časa, odkar mu je jela biti ovira, do nje samo skrivno uporno st in jezo. Stoječ nepremično, je odgovoril povešenih oči:

"V Raškovu se pokaže, ali sem si zaslužil zaupanje."

Iz njegovega glasu pa je zvenelo nekaj pretečega. Toda Barbka in Evica sta bili tako vajeni, da se je Azija v vsem, kar je delal in govoril, razlikoval od drugih ljudi, da se niti nista zmenili za to. Sicer pa so se dvigali pred Mohilovom strmi, težko dostopni griči, ki jih je bilo treba prepotovati podnevi.

Kmalu so odrinili dalje.

Potovali so do teh gričev kaj hitro. Tam je hotela Barbka presesti na konja, ali na prigovarjanje Tuhaj-bejevičevo je ostala pri Evici na saneh, ki so jih opremili z vrvmi ter kar najopreznеje spuščali po strmini. Azija je hodil ves ta čas peš poleg sani, ni pa govoril niti z Barbko, niti z Evico. Imel je dokaj skrbi za njiju varnost in z nadziranjem. Solnce je jelo zahajati, preden so prekoračili gore, toda oddelek Čeremisov, ki je bil odrinil naprej, je jel paliti ob poti na ognjiščih suhe veje. Potovali so torej dalje med rudastimi ognji in med divjimi postavami, ki so stale poleg njih. Za temi postavami je bilo v večernem mraku in odsevajočem ognju moči videti grozne in strme prepade. Vse to je bilo popotnikom novo, zanimivo; vse to je bilo podobno nekakemu nevarnemu in tajnostnemu odposlanstvu, in zato je bila Barbkina duša v sedmih nebesih in njeno srce je bilo polno hvaležnosti do moža, ki ji je bil dovolil potovati v to nepoznano krajino, in do Azije, da je tako izborno vodil to potovanje. Šele sedaj je spoznala Barbka, kaj so vojaški pohodi, kakšne so težkoče, o katerih je bila že toliko slišala od vojakov, kakšne so strme poti, polne prepadov. Prevzelo jo je nekako blazno veselje. Bila bi gotovo presedla na svojega žrebca, ako ne bi se bila morala, sedeča poleg Evice, raz govarjati z njo in jo strašiti. Ko so jima v strmih jarkih prednji oddelki izginili izpred oči ter jeli klicati drug drugega s čudnimi glasovi, katerih zamolkli odmev se je čudno oglašal med skalami, se je obrnila Barbka k Evici, jo prijela za roko in dejala:

"Oho! — Pridejo bodisi Dorošenkovi vojaki ali pa — orda!"

Toda Evica se spomni Azije, sina Tuhaj-bejevega, ter se takoj pomiri.

"Azijo spoštujejo orda in Dorošenkovi ljudje in se ga boje!" odgovori Barbki.

A sklonivši se k njenemu ušesu, pristavi:

"Ko bi šla tudi v Belgrad ali na Krim, samo da sem pri njem!"

Mesec se je že povzpel visoko na obzorje, ko so odhajali z gričev. Tedaj ugledajo spodaj kakor na dnu prepada celo kopico lučic.

"Mohilov nam je pod nogami," se odzove glas za Barbko in Evico.

Ogledata se; bil je Azija, stoječ zadaj na saneh.

"Torej je Mohilov tako na dnu jarka?" vpraša Barbka.

"Da! Gore ga čuvajo mrzlih vetrov," reče Azija, vtekniv svojo glavo med njiju glavi, "izvolite, milost, opaziti, da je tukaj zrak že docela drug, da je tišši in dokaj toplejši. Tudi pomlad napoči tu za deset dni prej nego na drugi strani gora, in drevesa se prej pokrijejo z listjem. Onale siva planota, ki jo vidita na rebri, je vinograd, samo da je sedaj še pod snegom."

Sneg je ležal povsod, toda res je bilo tukaj mirnejše in toplejše. Čim niže so prihajali v dolino, tem več lučic se je ondi pojavljalo druga za drugo.

"To je kaj znamenito mesto in precej veliko," reče Evica.

"To pa zato, ker ga Tatarji niso požgali za kmetiške vstaje. Tu je prezimovala kazaška vojska, in 'Lahov' še nikdar ni bilo tukaj."

"Kdo stanuje tu?"

"Tatarji, ki imajo celo svojo leseno mošejo, zakaj v ljudovladi je vsakomur dovoljeno spoznavati svojo vero. Tukaj bivajo Valahi, Armenci in Grki.'

"Grke sem že videla v Kamencu," reče Barbka. "Sicer so daleč doma, toda po trgovini hodijo povsod."

"Mesto je tudi drugače postavljeno nego vsako drugo," reče Azija. "Dokaj raznih ljudi prihaja sem po trgovini. Ta naselbina, ki smo jo videli od daleč na rebri, se imenuje Serbi."

"Že vhajamo," reče Barbka.

In res so že vhajali v mesto. Čuden duh usnja in kvasu jim je udaril na nos. Bil je to duh safiana, s katerim so se ukvarjali vsaj nekoliko vsi prebivalci v Mohilovu, a zlasti še Armenci. Kakor je dejal Azija, je bilo to mesto docela drugačno od drugih. Hiše so bile postavljene na azijski način; okna so imela prepredena z gostimi lesenimi mrežami. V mnogih poslopjih sploh ni bilo oken na ulice; dokaj oken je bilo narejenih ob strani dvorišč, v katera je padala zarja z ognjišč. Ulice niso bile tlakovane, dasi je bilo kamenja dovolj po okolici. Tupatam so bile postavljene kaj čudne stavbe z zamreženimi stenami — bile so to sušilnice, v katerih so svežе grozdje izpreminjali v rozine. Vonj safianov je napolnjeval vse mesto.

Gospod Gorenski, načelnik pešcev, ki so ga bili Čeremisi opozorili na prihod gospe poveljnikove iz Hreptova, jim je prišel na konju naproti. Bil je že priletel človek in je kokotal in jecal, ker je imel lice prestreljeno s puško. Zato bi se bila tudi Barbko, ko je začel jecaje govoriti o zvezdi, ki se je prikazala na mohilovskem obnebju, skoro spustila v glasen smeh. Toda pozdravil jo je ter sprejel kolikor mogoče gostoljubno. V trdnjavici je že čakala goste večerja in zelo ugodno prenočišče, na svežih in čistih pesnicah, vzetih od bogatih Armencev na posodo. Gospod Gorenski je sicer jecal, toda pri večerji je vedel pripovedovati toliko zanimivega, da ga je bilo vredno poslušati.

Po njegovem mnenju je zapihal naglo in nepričakovano nekak nemiren veter s stepe.

Dospelo je poročilo, da je velik čambul krimske orde, stoječ pri Dorošenku, zdajci napotil k Haysynu in da gre obenem od tega mesta s čambulom vred nekoliko tisoč kazakov. Razen tega so bile dospele iz raznih mest vznemirljive novice, katerim pa gospod Gorenjski ni pripisoval nikake vere.

"Zima je," je dejal, "ali od onega časa, kar je Bog ustvaril svet, so se gibali Tatarji samo spomladi, zakaj taborov nimajo ter hodijo skupaj v tolpah; zato krme za konje nikdar ne jemljejo s seboj. Nam vsem je znano, da vojno s turško močjo le še mraz drži na vrvici in da bomo po prvi travi imeli goste; toda da bi se to zgodilo že sedaj, ne verjamem."

Barbka je čakala dolgo in potrpežljivo, preden je gospod Gorenski izpovedal, kar je vedel, toda on je jecal dalje in vsak hip gibal z ustnicami, kakor bi kaj jedel.

"Kaj si torej mislite, gospod, o tem, da se orda pomiče k Haysynu?" je vprašala naposled.

"Mislim si, da so ondi, kjer so stali doslej, konji že vso travo izkopali izpod snega in da se hočejo nastaniti kje drugje. Mogoče tudi, da se orda, stoječa blizu Dorošenkovih ljudi, prepira z njimi. Saj je temu zmerom tako. Zavezniki so, pa se bojujejo med seboj, in kadar se na pašniku drgnejo drugi ob druge, se takoj jamejo pretepati."

"Res je tako!" pritrdi Azija.

"A še nekaj," nadaljuje Gorenski, "te novice niso došle neposredno po naših četnikih, nego prinesli so jih kmetje. Šele pred tremi dnevi je prinesel Jakubovič s stepe poročila, ki so potrjala te novice, in zato je vsa konjica takoj odšla."

"A vi, gospod, ste samo s pešci ostali tukaj?" vpraša Azija.

"Žal! Imam komaj štirideset ljudi. Le iztežka bi ubranil trdnjavo z njimi. Ako bi se genili Tatarji, ki prebivajo tukaj v Mohilovu, ne vem, kako bi se jim ubranil."

"A ti se vendar ne zganejo?" vpraša Barbka.

"Ne zganejo se, ker se ne morejo. Mnogi izmed njih so stalno nastanjeni v ljudovladi z ženami in z otroki, a ti so naši. Oni, ki sede tukaj, so tu le zaradi trgovine, ne pa zaradi vojne. To so vrli ljudje."

"Petdeset svojih Lipkov vam pustim tukaj," reče Azija.

"Bog povrni! S tem mi res zelo ustrežete, zakaj sedaj bom imel vsaj koga pošiljati k naši konjici po novice. Samo ali morete pustiti toliko ljudi?"

"Morem. V Raškov dospo oddelki onih stotnikov, ki so njega dni prestopili k sultanu ter se hočejo sedaj vrniti pod ljudovlado. Dospe Kričinski, ki prižene s seboj gotovo tristo konj, morda tudi Adurovič, drugi pa pridejo pozneje. Na hetmanovo povelje bom jaz poveljeval vsem in do pomladi zberem vso divizijo."

Gospod Gorenski se prikloni Aziji. Poznal ga je že dolgo, toda ni ga posebno cenil kot človeka neznanega rodu. Sedaj pa je že vedel, da je to Tuhaj-bejevič, zakaj to novico je bila prinesla karavana, v kateri je stopal Naviragh. Gorenski je začutil sedaj v mladem Lipku kri velikega, dasi sovražnega bojevnika, a vrhutega je cenil v njem častnika, ki mu je bil hetman zaupal tako odlično nalogo.

Azija pa je odšel, da je oddal povelja. Pozval je stotnika Davida in mu dejal:

David, Skandarov sin, ti ostaneš s petdesetimi konji v Mohilovu ter boš pozorno gledal z očmi ter poslušal z ušesi, kaj se godi okrog tebe. A če bi mali sokol poslal kako pismo za menoj iz Hreptova, pridržiš poslanca, mu vzameš pismo in po svojem človeku pošlješ meni. Sicer pa ostaneš tu, dokler ne dobiš povelja, da se vrneš. Potem, ako ti poslanec reče, da je noč, potihoma odideš, ako ti pa reče, da je že blizu dan, zažgeš mesto, se preseliš na moldavsko obrežje ter greš, kamor ti bo naročeno..."

"Rekel si, gospod!" odgovori David. "Z očmi hočem gledati, z ušesi poslušati, poslanca malega sokola pridržim, mu vzamem pisma in po našem človeku pošljem tebi. Ostanem tukaj, dokler ne dobim povelja, a potem, ako reče tvoj poslanec, da je noč — potihoma odidem, ako pa reče, da je blizu dan, zažgem mesto, sam krenem na moldavsko obrežje ter pojdem, kamor mi bo naročeno."

Naslednjega dne je odrinila karavana dalje, zmanjšana za petdeset jezdecev. Gospod Gorenski pospremi Barbko tja za mohilovski jarek. Tam iztežka izjeca govor, odmerjen nalašč za slovo, ter se vrne v Mohilov, Barbka pa in njeni spremljevalci krenejo kaj hitro k Jampolu. Azija je bil nenavadno vesel ter je tako podil ljudi, da je bila Barbka vsa začudena.

"Zakaj tako hitite, gospod?" je vprašala.

On pa ji reče:

"Vsakdo hiti svoji sreči naproti, moja pa se prične v Raškovu."

Evica obrnivši te besede nase, se je prijazno nasmehnila, zbrala ves pogum in odgovorila:

"Samo, ako oče..."

"Gospod Novoveški me nikakor ne ovira," odgovori Tatar in mračen odsev jeze mu izpreleti lice.

V Jampolu niso našli skoro nikakih vojakov — epščev tam itak ni bilo nikdar, konjica pa je bila vsa odrinila; samo nekoliko ljudi je ostalo v gradu ali bolje rečeno v njega razvalinah... Prenočišče je bilo pripravljeno, toda Barbka je slabo spala, zakaj novice, ki jih je bila slišala, so jo jele vznemirjati. Zlasti je mislila na to, kako bo mali vitez zbegan, ako se pokaže, da se je Dorošenkov čambul res zganil. Krepila jo je samo še misel, da to morda ni resnica. Prišlo ji je v glavo, ali ne bi bilo bolje, ako bi se oddelek Azijevih vojakov vrnil; toda proti temu je bilo dokaj ovir. Azija, ki je namerjal okrepiti raškovsko posadko, bi ji utegnil dodati samo stražo, toda ob resnični nevarnosti bi ta straža ne zadoščala. Sicer pa so imeli dve tretjini pota že za seboj, v Raškovu pa je bil znani dostojnik s krepko posadko, ki bi se mogla, ojačena s krepkim oddelkom Tuhaj-bejevičevim in z vojsko onih stotnikov, ki dospo v Raškov, sovražniku krepko postaviti po robu. Premislivši vse to, se je Barbka odločila popotovati dalje.

Toda spati ni mogla. Sedaj jo je prvič na tem potovanju obšel tak nemir, kakor bi visela nad njo neznana nesreča. Morda je ta nemir povečalo tudi prenočišče v Jampolu. Bilo je to namreč strašno, krvavo mesto. Za vstaje Hmelnickega je stalo tu krdelo podoljskih "rezunov" pod Burlajem. Semkaj so vlačili jetnike ter jih prodajali na trgu, ali pa jih mučili ter morili z okrutno smrtjo. Semkaj je dospel spomladi 1615. l. gospod Stanislav Lanckoronski, vojvoda braclavski, ter provzročil grozno klanje, ki je ostalo ob vsem Dnestru v živem spominu.

(Dalje prih.)

A: "Strašansko srečo sem imel zadnjič na Hrvaškem pri lovu na leve."

B: "Na Hrvaškem vendar ni levov!"

A: "Prav za to je bila to moja sreča!

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olje in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376 N. W. 92

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na voglu Broadway and Granite Street

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

ATLAS — ZASTONJ.

Še imamo nekoliko ročnih atlasov celega sveta, katere damo zastonj onim naročnikom, ki pošljejo $2.00 naročnine, če za atlas vprašajo.

Posebno v sedanjem času je jako priročno imeti tak atlas, ko se pojavljajo velezanimivosti po celem svetu.

Pošljite $2 za naročnino takoj, da dobite atlas zastonj predno zaloga poide.

UPRAVA AMER. SLOVENCA.

Jejte ribe!

ZMRZNJE RIBE SO SVEŽE RIBE!

15lbs. Lake Superior Herring, $1.50.
15lbs. New England Whiting, $1.50.
15 lbs. Lake Erie Ciscoes (Baby White Fish, $2.10.

Varčno, zdravo, okusno. Vaša družina bo vesela. Ako ne bi bili zadovoljni, vrnemo vse stroške.

Pošljite za poskušnjo za 15 funtni zaboj rib. Dobite jih v najlepšem redu.

QUALITY FISH
For Your Table.

AMERICAN CONSUMERS FISH PRODUCTS CO.,

648 Wells St. :: Chicago, Ills.

Slovenske Gospodinje

so prepričane, da dobijo pri meni najboljše, najčistejše in najcenejše

meso, grocerije

IN KRANJSKE KLOBASE

istotako vse vrste drugo sveže in prekajeno meso ter vse druge pedmete, ki spadajo v področje mesarske in grocerijske obrti.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam.

Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917.

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

Dolžni ste

zaradi svoje žene in otrok, da se bolj zavarujete za slučaj bolezni ali smrti, da ne bodo žena in otroci trpeli pomanjkanje radi vaše nemarnosti, zato zdaj dokler ste še zdrav pristopite k največjemu slovenskemu podpornemu društvu

Društvo Sv. Družine

(The Holy Family Society)

štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1918.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepec.
1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Zapisnikar.....John Barbich.
Blagajnik.....Anton Nemanich st.
Bolniški načelnik.....Nick Jurjevich.
Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:
John N. Pasdertz, Joseph Težak, John Štublar.

To društvo sprejema rojake in rojakinje in sicer od 16. do 50. leta in izplačuje bolniške podpore $1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za $500.00 ali za $250.00 pri D. S. D. za malo mesečnino. Tudi člani-vojaki so deležni v bolezni cele podpore in cele smrtnine.

To društvo ima že nad $3,000.00 v bolniški blagajni in je do zdaj že izplačalo skupaj 3502.00 dolarjev bolniške podpore članom(icam). Kdor plača takoj ob pristopu $3.00, to je toliko, ko so plačali drugi člani zadnjih 6 mesecev, je deležen podpore v slučaju nezgode takoj po pristopu, drugače po 6 mesecih. Pristopnina je še prosta.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo ob 1. uri pop. v stari šoli.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se oglasi pri tajniku ali katerem drugem odborniku.

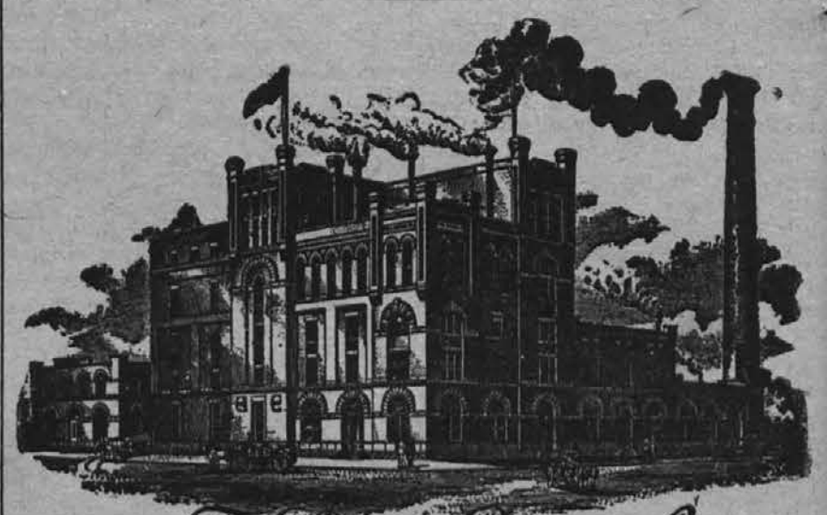

Fred Jehring Brewing Co
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts.....Both Telephones 26.....JOLIET, ILLINOIS

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.